

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

Τὴν 25 Μαρτίου ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐν Ἀθήναις ἰδρυθείσης Ἱταλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, παρ' αὐτοῖς τοῦ Βασιλέως. Ὁμιλήσεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας μαρκήσιος Ριμπαμπέλλα, ὁστις φιλολογεῖ μετ' ἐπιτυχίας. Ὁ λόγος τοῦ διεκρίθη διὰ τὴν καινοτομίαν τῆς γνώμης τοῦ κατὰ τοῦ ἀναλυτικοῦ συστήματος, ὅπερ κυριαρχεῖ. «Τὸ στενὸς καθ' ὑπερβολὴν εἰδικεύει—εἶπε—κατέστησεν ἄμορφα θραύσματα μέγα μέρος τοῦ συναχθέντος ὕλικου, ἐμέλεισε τὸ αἶσθημα τῆς ταξινομήσεως καὶ ἐνόησε ἀπωλέσασθαι, ὡς ἐκ τῆς ἐπιμονῆς τῆς ἀνατομίας τῶν μελῶν, καὶ αὐτὴν τὴν ὕψιν τοῦ συνόλου. Ἀνυψώσαμεν ὅρη σοφίας, χωρὶς ὅμως οὐδεὶς νὰ τολμᾷ νὰ τὰ ἀναβῇ, ἐὰν δὲν ἔσυχεν ἰδιαιτέρας μυχίσεως. Ἡ ἀνάλυσις ἀπειλεῖ νὰ μεταβίβῃ τὴν ἐπιστήμην εἰς φέουδον. Κινδυνεύομεν νὰ ἀποκτήσωμεν ναοὺς βρῆθοντας ἱερέων, ἀλλ' ἐρήμους πιστῶν». Ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ταξινομήσεως, καὶ τῆς λαϊκώσεως τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ κοινωνικοῦ νοήματος τῶν μνημείων. Ὁμιλήσαν κατόπιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παναγιωτόπουλος διὰ λίαν φιλοφρόνων διὰ τὴν Ἱταλικὴν ἀρχαιολογίαν φράσεων, ὁ κ. Δαϊρπεσλὶ πρῶτανις τῶν ἐν Ἑλλὰδι ξένων ἀρχ. σχολῶν, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἱταλικῆς σχολῆς κ. Περνιέ, ὁστις ἐπλέξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ πρώτου συλλαβόντες τὴν ιδέαν τῆς ἰδρύσεως τῆς σχολῆς κ. Χάλμπιχερ, εὐρισκομένου ἤδη ἐν Κρήτῃ.

Σκοπὸς τῆς σχολῆς κυρίως εἶνε ἡ διαφώτισις τῶν ἐπιδράσεων ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀνατολικῆς πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς Ἱταλικῆς Χερσονήσου ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, θὰ συνδράμῃ δὲ καὶ τὰς ἐρεῦνας τῶν Ἱταλῶν ἀρχαιολόγων ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων μνημείων διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πορισμάτων τῶν μελετῶν αὐτῶν.

Ὁ διευθυντὴς κ. Περνιέ εἶνε ἐκ τῶν πρωτοστατησάντων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Φαιστοῦ ἐν Κρήτῃ.

*

Ἦρξαντο ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς ἀνασκαφαὶ προϊστορικῶν συνεισισμῶν εἰς τὸ χωρίον Τσαγκλὶ τοῦ Βόλου.

Ὑπὸ τῆς Γαλλ. σχολῆς ἐπανελήφθησαν αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Τεγέας.

Ἀφίκετο ἐπὶ κεφαλῇς Γερμανικῆς ἀποστολῆς ὁ διακεκριμένος Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Χίλερ φὸν Γκέτριγκεν, ὁ ἐνεργήσας τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνασκαφάς. Ὁ φὸν Γκέτριγκεν θὰ περιέλθῃ τὴν Ἀρκαδίαν πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἀναγνώσιν ἀρχαίων Ἑλλ. ἐπιγραφῶν.

Εἰς τὴν ὁδὸν Δελφινεώργῃ ἐν Ἀθήναις εὐρέθη νεκρικὴ στήλη πολλῆς ἀξίας.

*

Ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Μονάρχου τῆς 17 Μαρτίου (ν.), ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Νίκου Α. Βέη περὶ τῶν ἐν Μετεώροις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν τοῦ καὶ τῶν ἐκεῖ εὐρημάτων του. Ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισεν εἰσηγγεῖν τοῦ Βιλαμπίτς, ὅπως ἀναγράψῃ ὁρισμένον ποσὸν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Θεριανοῦ πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ.

*

Εἰς τὴν Γάζην ἀνεκαλύφθη ἐντὸς ἀμπέλου μαρμαρινὸς σαρκοφάγος καὶ ἐντὸς αὐτοῦ μούμια ἄδαμαντο-ποικιλίτου χρυσῆν στεφάνην.

Τὸ εὐρημα λέγεται ἀνεκτίμητον, ἀναθιβαζομένης τῆς ἐμπορικῆς μόνον ἀξίας τῶν κοσμημάτων εἰς ἡμῖς ἑκατομμύριον λίρῶν.

*

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας τῆς ἐν Ἐρετρίᾳ, περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Δαφνηφόρου Ἀπόλλωνος. Τὰς ἐργασίας θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ Ἑταιρεία μέχρι τῆς πρώτης Ἰουλίου.

*

Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Χάγης ἐτοιμάζεται νὰ ἐορτάσῃ τὴν 60ετηρίδα τοῦ διαστήματος ἀρχαιολογίου ἐκ τῶν ἐνθερμότερων δὲ φιλελλήνων, Ρόμπερτ. Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐψήφισε 500 δραχμὰς ὡς εἰσφορὰν τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

*

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συναυλίᾳ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ὁ γραμματεὺς αὐτῆς κ. Elderkin ἀνεκοίνωσε τὰ μάλιστα ἀξίαν λόγου συμβολὴν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῆς Πινακοθήκης τῶν Προπυλαίων. Πρὸ ἐτῶν εἶχε παρατηρήσῃ ὅτι ἐν τῇ Πινακοθήκῃ ἡ θύρα καὶ τὰ παράθυρα δὲν κεῖνται συμμετρικῶς πρὸς τὸ ὅλον, ἀλλ' οὐδεμία τούτου ἐξηγήσις εἶχε δοθῇ. Διὰ μακρῶν περὶ τούτων καὶ τῶν σχετικῶν ζητημάτων μελετῶν ὁ κ. Elderkin ἤχθη εἰς τελείαν τούτου ἐρμηνείαν, ὅτι δηλαδὴ τὰ παράθυρα καὶ ἡ θύρα εἰσὶν ἀσυμμέτρως κατεσκευασμένα δι' ὀπτικὸν λόγον. Διότι διὰ τῆς ὑποτιθεμένης ἄνευ οὐδενὸς λόγου ἀρχαίας ἀνόδου ὅλως ἀσύμμετρος παρίσταται ἡ πρόσοψις τοῦ οἰκοδομήματος, ἐνῶ ἀνερχομένου τοῦ ἐπισκέπτου καθ' ὁρισμένην διεύθυνσιν ἀπὸ τῶν προπόδων τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης ἄρχῃ ἔκτανι τοῦ κεντρικοῦ μέρους τῶν Προπυλαίων ἢ τε θύρα καὶ τὰ παράθυρα διαρκῶς διαφαίνονται μετὰ τῶν κινῶν, οὕτω δὲ οὐ μόνον ἐξηγεῖται ὁ λόγος δι' ὃν ὁ ἀρχιτέκτων πρὸς ὀπτικὴν συμμετρίαν κατέσχευεν εἰς τεχνικὴν ἀσυμμετρίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνακαλύπτεται ἡ πραγματικὴ διεύθυνσις τῆς ἀνόδου πρὸς τὰ Προπύλαια ἐπὶ ἐδάφους προσφορωτάτου πρὸς τοῦτο.

Ἐπικουρικῶς πρὸς τὴν θεωρίαν ταύτην περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀνόδου προσέγγεται ὁ προσανατολισμὸς τοῦ βάλθρου καὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀγρίππα, διότι ἀκριβῶς κατὰ τὴν καμπὴν τῆς οὕτω κατευθυνομένης ἀνόδου ὁρᾶται καὶ μόνον οὕτως ὁ ἀνδρὶς ἐν τελείᾳ κατατομῇ καὶ μόνον διὰ τῆς ἀνόδου ταύτης καταρτίζεται ἡ ἀνάγνωσις ἐπιγραφῆς, ἥτις βεβαίως ἐχαράχθη ὅπως ἀναγινώσκεται, ἐπιγραφῆς κεχαρμαμένης εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ βάλθρου.

Εἶτα δι' ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων ὁ κ. Elderkin ὑποστήριξεν ὅτι τὸ ἀντίστοιχον τῇ Πινακοθήκῃ μέρος τῆς Δ. πλευρᾶς εἶχεν ἐν τῷ ἀρχικῷ σχεδίῳ κατασκευασεῖ πανομοιότατον πρὸς τὴν Πινακοθήκην· οὕτω καὶ ἐν ὁρισμένῳ κεντρικῷ σημείῳ τῆς ἀνόδου ἄπαν τὸ οἰκοδόμημα τῶν Προπυλαίων μετὰ τῶν πτερύγων θὰ ἦτο οὕτω κάταπτον τῷ ἀνερχομένῳ, ὥστε οὗτος νὰ συλλαμβάνῃ ἀμέσως τὴν ἐνότητά τοῦ ὅλου.

*

Ἐν τῇ Αὐστριακῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ὁ ἀνασκαφεὺς τοῦ Κεραμικοῦ καθηγητῆς Α. Μπρύνκερ θὰ ὁμιλήσῃ περὶ μιᾶς Ἀθηναϊκῆς ζωφόρου τοῦ Θερείου ἐν Βερολίῳ καὶ Βιέννῃ, ὁ δὲ κ. Α. φὸν Πρεμερστάιν διὰ τοῦς Κλεόβιν καὶ Βίτωνα.

*

Αἱ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν Τύρινθι ἐπανελήφθησαν. Αἱ ἐργασίαι γίνονται περὶ τὸν γῶφον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ περὶ τὸν γυναικωνίτην τοῦ Μυκηναίου μεγάρου.

Ἡ αὕτῃ ἀποστολὴ θὰ ἐνεργήσῃ κατόπιν ἀνασκαφὰς εἰς Κακόβατον τῆς Τριφυλίας. Ὁ κ. Δαϊρπεσλὶ θὰ ἐγκαθίσθῃ ἐκεῖ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θεωρίας τοῦ διὰ τὴν ὁμηρικὴν Πύλον.

*

Τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν θὰ ἐποπτεύῃ δυνάμει τοῦ νέου νόμου ἐννεαμελὲς Συμβούλιον, ὅπερ θὰ γνωματεύῃ περὶ πάσης ἀρχαιολογιακῆς ἐργασίας. Ἰδρύεται ἐπίσης καὶ εἰδικὸν Ἀρχαιολογικὸν ταμεῖον. Πόροι τοῦ θὰ εἶνε τὸ ἐκ τοῦ Δαγείου ποσόν, τὸ ἐκ τῆς εἰσπραξέως τῶν ἐκμαγείων καὶ αἱ τυχὸν δωρεαί. Ἐκ τοῦ

ποσού θὰ ἀποδίδωνται 30 χιλιάδες δραχμ. κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὰ δημοσιεύματα.

Καταργεῖται ταυτοχρόνως καὶ ἡ δι' εἰσιτηρίων εἰσόδος εἰς τὰ μνημεῖα.

Ὅριζονται Ἀρχαιολογικαὶ περιφέρειαι, ἐκάστης τῶν ὑποίων θὰ ἐποπτεύη εἰς ἕκαστος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ ἐκδοτικὴ τέχνη παρ' ἡμῖν νηπιάζει ἀκόμη. Συγγραφεῖς καὶ ἐκδοταὶ δὲν ἔχουν ἀκόμη ἐννοήσῃ πόσον ἐπιβάλλει εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν τὸ βιβλίον ἢ μορφή. Πολλὰκις βιβλία ἐγκλείονται πολυτίμους σκέψεις παρέρχονται ἀπαράκλητα διὰ τὴν πενιχρότητα τῆς τυπογραφικῆς περιβολῆς. Βιβλίον φιλόκαλον, σύμφωνον πρὸς τὰς νεωτέρας ἀξιώσεις τῆς βιβλιοεκδοτικῆς τέχνης, ἐργόμενον ἀπὸ τόπον ἐνθα ἡ πολεμικὴ κρυγὴ ἐπὶ δεκαετηρίδας παρημποδίσαι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν τεχνῶν, αἱ ὅποιαι ἐν εἰρήνῃ θάλλουσι, εἶνε φαινόμενον. Καὶ τὴν εὐάρεστον αὐτὴν ἐκπληξὶν προκαλεῖ ἐν πολυτελεῖ βιβλίον, ἐκδοθὲν ἐν Ἡρακλείῳ, ἡ «Κρητικὴ στοά». Πρόκειται περὶ ἡμερολογίου, ἀλλ' ὁ προσδευτικός διευθυντής κ. Ι. Μουρέλλας, φρονίμως ἀπέργε τὴν λέξιν ἡμερολόγιον. Καὶ ἀρὸς ἐνεωτέρεισεν εἰς τὸν τίτλον, ἐπόμενον ἦτο νὰ φανῇ ριζοσπαστικώτερος—διὰ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν λέξιν τοῦ συρμοῦ—εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης. Ἡ ἐκλογὴ, ἡ προσεκτικὴ, ἡ ἀνεπιμέλεια, εἶνε ἐκ τῶν δυσκολωτάτων, ὅσα ἐξ ἐτέρου ἢ φιλοδοξία τῶν «λογίων νέων» ἀπεριόριστος.

Ὁ ἐκδότης τῆς «Κρητικῆς στοᾶς»—ὁ ὅποιος γράφει ποιήματα, δράματα καὶ ὅμως εὐδὲς γραμμὴν ὁ ἴδιος χαίραται ἐν τῇ ἐπιτηρίδι του—εἶνε καινότητος. Ἐννοεῖ νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς συνδρομητάς του σοβαρὰ ἔργα, μελέτας αἱ ὅποιαι νὰ ἔχουν ἐνδιφέρον καὶ νὰ προσθέτουν κατὰ νέον, καὶ πρὸς τοῦτο συνεκέντρωσε καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων τοὺς δυναμένους νὰ ἀρῶν ὑπὲρ τὸ σύνθεσις ἐπίπεδον. Εἰς τοῦτο, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτάκτως καλαίσθητον διάταξιν τῆς ὕλης ὁ ἐκδότης παρέχει αὐτὸν ζηλευτὸν ὑπόδειγμα εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἡμερολογιακοὺς ἐκδότας.

Ὁ πολυτελής τόμος, ὅστις κισμεῖται καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, περιέχει ἄρθρα, ποιήσεις, μελέτας, διηγήματα τῶν κ. κ. Σ. Δε-Βιζή, Κ. Παλαμᾶ, Ι. Ν. καὶ Γ. Χατζιδάκι, Α. Ζώη, Μ. Σιγούρου, Πέτρου καὶ Πετρούλας Ψηλορείτη, Γ. Περιγαλίτου, Σ. Μαρτζώκη, Δ. Καλογεροπούλου, Σ. Ξανθοῦδιδου, Σιβύλλης κλπ. Ἡ «Κρητικὴ Στοά», ἦν θερμότητα συνιστώμεν, πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀντὶ 3 δραχμῶν.

«Παρὰ τὴν ἐστίαν». Ὁ κ. Δουζίνας, φίλτατος συνεργάτης τῆς «Πινακοθήκης», δεξιώτατος μεταφραστὴς διηγημάτων καὶ καλλιτεχνικῶν μελετῶν ἐξέδωκεν ἐν Χαλκίδι τομίδιον διηγημάτων κατὰ μετάφρασιν καὶ πρωτοτύπων. Τὰ πρῶτα φανερόνουν μίαν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν, καὶ δὲ δευτέρα, χάρισμα ἡθογραφικῆς ἀφηγηματικότητος. Τὰ διηγήματα τοῦ κ. Δουζίνα, ἔχουν γραφὴν πρὸ ἑτῶν, καὶ ἔνεχα τούτου εἶνε γραμμένα εἰς καθαρὰν ... καθαρεύουσιν, ἐνῶ εἰς τὸ διηγημα ἀπαιτεῖται ὕψος, οὐχὶ δημοσιογραφικόν, ἀλλ' ἀπλοῦν, προσαρμολογούμενον πρὸς τὸ αἶσθημα. Ἐξ ἐναντίας εἰς τὴν ἐν τέλει ἀρχαϊκῆς ὑποθέσεως μυθολογικὴν εἰκόνα τὸ γλωσσικὸν τοῦτο ὕψος εἶνε ἀνεκτόν. Ἐκ τῶν διηγημάτων του ὑπερέχει τὸ τιτλοφορούμενον «Ἦνός κακοῦ δοθέντος...» Εἰς τὸ α'. μέρος περιγράφεται μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν εἰς ἐπαρχιακὸς γάμος, ὅστις τελειώνει—ἐπὶ τὸ ἑλληνικώτερον—μὲ τὸν φόνον ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ γαμβροῦ. Ἡ χήρα ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, συνοδεύουσα τὸν ἐπαιτούντα πατέρα τῆς—καὶ ὡς συνήθως—παράστραται καὶ ἀνέρχεται εἰς τὴν σκηνήν. Τὴν ἐρωτῶνται ὁ φροντιστής, ὅστις ἀποκαλύπτεται ὅτι εἶνε ἀδελφός τῆς. Μὲ πολλὴν περιγραφικὴν δύναμιν ἐκτυλίσσεται ἡ δραματικὴ αὕτη σκηνή.

Συγκινητικὰ εἶνε τὰ δύο διηγήματα «Χριστοῦ γεννα» εἰς τὸ ὁποῖον ἀντιθέτως πρὸς τὴν «Λιτανεῖαν» τοῦ Χάινε διὰ τῆς προσευχῆς τῆς μητρὸς ἀναρρωνεῖ τὸ ἀσθενοῦν τέκνον καὶ ἡ «Δυστυχισμένη Μητέρα», ἥτις ἀναζητεῖ τὸν κληρωτὸν ἐν τῷ στρατῷ υἱόν τῆς, ὅστις ἔχει ἡδὴ ἀποθάνῃ. Ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ διήγησις τῆς προφητείας μιᾶς Ἀθιγγανίδος ἥτις ἐπέδρασε μοιραῖως ἐπὶ ἐνὸς ἔρωτος, ὅστις ταρματίζεται διὰ διπλοῦ θανάτου. Ὁ κ. Δουζίνας ἀπρησολογημένος εἰς τὴν τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, παρέργως μόνον γράφει, ἐνῶ ἡδύνατο νὰ εἶνε ἐκ τῶν ἰκανωτέρων λογογράφων. Τιμὴ τῶν διηγημάτων δρ. 2. Ἀντίτυπα πωλοῦνται ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς συνδρομητάς μας εἰς τὸ ἡμῖς τῆς τιμῆς.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Κρανιστής.—Μηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνογερομανικοῦ Λυκείου Κ. Γιαννίκη. Ἀριθ. 1. Ἐκ τῶν περιεχομένων: Κλεάνθης ὁ Ἀσσιός. — Αἱ σχολαὶ τῆς Μιλήτου. — Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Γερμανίᾳ. — Κόλασις, διήγημα. — Ὁ ραβδισμὸς εἰς τὰ σχολεῖα. — Βοναπάρτης (ποίημα Λημάρτίνου).

Διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν καὶ Νομισματολογικὸν περιοδικόν. Διευθυντής Ι. Σβορώνος. Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος ὁ πρωθιπουργὸς κ. Δραγούμης δημοσιεύει μελέτην ἐρμηνευτικὴν τῆς «Κλαυσίτης Ἀθηνᾶς» (τοῦ γνωστοῦ ἀναγλύφου τῆς Ἀκροπόλεως,) τῆς ἐμπηγνυούσης τὸ δόρυ παρὰ τὴν ρίζαν στήλης τάφου καὶ φαινομένης ὡς νὰ ἀναγινώσκῃ ἐπιγραφήν. Ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ πολλῶν ἡ θεὰ ὡς λυπημένη. Ὁ κ. Δραγούμης ἐκ τινος χωρίου τοῦ Ἀρποκρατίωνος ὁρμηθεὶς ἀποδέσμευται ὅτι ἐκ παναρχαίου ἐθίμου τῶν τρισεγγόντων μύθων, δι' οὗ οἱ οἰκεῖοι τοῦ βιαίως φονευομένου ἐνεπτήγγυνον τὸ δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεκροῦ, ἐξηγεῖται ἡ στάσις τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ ὅτι ἐβρήθη παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, πρὸ τοῦ ὁποῖου ἐγίνοντο αἱ περὶ τῶν φόνων διαίλογαί.

Φιλολογικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ἑβδομαδιαῖον Ἑλληνογαλλικὸν περιοδικόν, ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενον (Ῥοκασαλίδου, τοῖς τῆσιν). Διευθυντής Ν. Βαθέας. Σκοπὸς, κατὰ τὴν προτασσομένην δόλωσιν τῆς διευθύνσεως, τοῦ περιοδικοῦ εἶνε νὰ δημοσιεύῃ «γράμματα διερμηνευόμενα ὅνεια ψυχῆς».

«Κοινωνισμός».—Ὁργανον τῶν νεοῦδεατῶν. Ἐν Ἀθήναις. Πύρρος Γιανόπουλος, Ἀνδρ. Μάρκελλος. Ὁ «Κοινωνισμός», κῆρυξ τῆς κοινῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἴσων δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυψώσῃ τὸ φρόνημα τῶν ἐργατικῶν τάξεων διὰ τῶν κοινωνιστικῶν διδασμάτων.

Νέον Πνεῦμα.—Μηνιαῖον φιλολογικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Κων)πόλει. Περιεχόμενα: Διάσημος Ἀγγλὶς ἐν Κων)πόλει, ὑπὸ Σ. δὲ Βιάζη. — Ὁρσκόπιον (ποίημα) Φρ. Κοπέ, ὑπὸ Μαρ. Παπαριστείδου. — Ἀνοίξεις, ὑπὸ Τυμφορσεῦ. — Ἀπὸ τὰ πανηγύρια τῆς ζωῆς, ὑπὸ Ε. Τζελεποδήμου. — Γράμματα ἀπὸ τὰς Ἀθηνᾶς, ὑπὸ Δ. Ι. Καλεγοροπούλου. — Ἀπὸ τῆς ἐρημίας μου, ὑπὸ Σιβύλλης. — Οἱ σκύλοι τῆς πόλεως, ὑπὸ Ν. Βασιλειῶδου. — Μυθιστόρημα, διηγήματα, ποιήματα. Σημειώσεις τοῦ μηνὸς κλπ. Εἰκόνας καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπικάριοι. (Συνδρομὴ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 15).

«Mercure de France». Τεῦχος 16 Μαρτίου. Δημοσιεύεται μελέτη ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ κ. Marcel Coulon ὑπὸ τὸν τίτλον «L'Unité de Jean Moréas».

«Μηνιαία εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς». Ἡ «Ἀτλαντὶς» τῆς Ν. Γόρχης ἤρξατο ἐκδίδουσα μηνιαῖον περιοδικὸν πολυτελεῖς, μὲ ἀφθόνοους εἰκόνας καὶ φιλολογικὴν ὕλην.